

Доживљаји мачка Тоше

Бранко Ђопић

На самом почетку ове књиге сусрела сам се са једним неваљалим мачком, чије је име било Тоша. Његов власник био је чича Тришо. Он је био млинар и живео је у воденици. Мачак Тоша је стално ловио мишеве и крао чича Тришину сланину, и баш због тога је чича Тришо хтео да га баци у реку. Па ипак било га је жао свог мачка, због чега то никако није могао да уради.

Једнога дана, када је чича Триши поново нестало сочно парче сланине, а Тоша омастио свој брк, стари млинар је стрпао мачка у џак и одлучио да га баци. Понео га је према реци, али га је успут привукао мирис ракије, па је морао да застане у једну крчму, где се напио и тако изгубио свог мачка. Тога дана мачак је некако тајанствено нестало. Чича Тришо је ујутру кренуо да тражи свог мачка, што је било врло изненађујуће, зато што је претходног дана желео да мачка баци у реку. Тада сам схватила да је чича Тришо ипак волео свог мачка и због тога није губио наду да ће га наћи. Међутим, од мачка није било ни трага.

Мачак је у џаку дуго плутао по реци. Чуо је тихе, пискаве звукове. То су били мишеви који су грицкали џак. Још је увек је био у џаку, све док га неко није узео. То је био чича Брка који га је дуго носио на леђима, али се уплашио да можда не носи лава у џаку, па га је оставио у једној њиви и побегао. Миш пророк је прегризао џак и тако ослободио Тошу. Кренули су заједно бојажљиво, а онда на другом крају њиве наишли на овчарског пса по имену Шаров, који је био завезан за једно дрво крушке. Он им исприча своју тужну причу да медвед свако вече једе крушке са дрвета, а када нестане крушка појешће и њега. Тоша, Шаров и Миш пророк успели су да преваре медведа.

Затим се Тоша успавао, и неко га је опет ставио у џак. Био је то чика Брка, који га је одвео кући да би му ловио мишеве. Како би га спречио да украде сланину, бездушни Брка је Тоши ставио на шапе љуске од ораха и тако је могао да чује сваки његов корак. Целе ноћи мачак је покушавао да се докопа сланине и правио страшну буку. Зато су га ујутру везали на дуг канап којим се могао шетати кроз кућу, али никако није могао да дохвати сланину. Кад је за то сазнао Миш пророк, одмах је отишао до Бркине куће и тамо пронашао свог верног пријатеља Тошу. Загризао је канап и мачак је поново био слободан. Изјурили су из куће и појурили ка псу Шарову. Миш пророк ослободи и пса. Након тога су се растали. Миш пророк је отишао својим мишевима, а мачак и пас кренуше заједно. Једва су успели да побегну чича Брки који их је јурио. Када су му умакли наставили су даље пут. Убрзо су угледали чича Тришин млин. Шаров је успео да победи и

протера из млина Жућу-Тошиног највећег непријатеља. И чича Триша је био јако срећан када је угледао свог верног пријатеља Тошу.

Пас, мачак и миш и даље су остали нераздвојни пријатељи.